കർമ്മല കുസുമം

പ്രഥമം ● പ്രബുദ്ധം ● പ്രവാചകം

സ്ഥാപിതം : 1903

മലയാളത്തിലെ പ്രഥമ ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക
പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ 121 വർഷങ്ങൾ

നിയമവിരുദ്ധ ബലിയർപ്പണം നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മുൻസിഫ് കോടതിയുടെ വിധി: ഒരു അവലോകനം

ഡോ. ജെയിംസ് മാത്യു പാമ്പാറ സി.എം.ഐ.

കർമ്മലകുസുമം, മാന്നാനം, കോട്ടയം, കേരളം - 686 561

ആമുഖം

എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരൂപതയിലെ പാലാരിവട്ടം, തൃപ്പൂണിത്തുറ തുടങ്ങിയ മൂന്ന് ഇടവകകളിലെ ചില അംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഇടവക പള്ളികളിൽ തുടർന്നുവരുന്ന നിയമവിരുദ്ധ കുർബാനയർപ്പണം നിരോധിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എറണാകുളം മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ഹർജികളിന്മേൽ (1A 2/2024 in O.S. No. 121, 122 and 136/2024) 2024 മാർച്ച് പതിമൂന്നാം തീയതി പ്രസ്തുത കോടതി പ്രഖ്യാപിച്ച 88 പേജുള്ള വിധി, കർമ്മലകുസുമം മാർച്ച് ലക്ക (പുസ്തകം 121, ലക്കം 3) ത്തിൽ "വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പണരീതിയും സിവിൾ കോടതിയിലെ വ്യവഹാരങ്ങളും" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഈ ലേഖകൻ എഴുതിയ ലേഖനത്തിലെ എല്ലാവിധ വാദങ്ങളും അനുമാനങ്ങളും ശരിവയ്ക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ, ഈ ലേഖനത്തിലെ പലവിധ വിശേഷണങ്ങളും അക്ഷരശ്ശ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായി കാണപ്പെടുന്നു. നിയമത്തിന്റെ സേവകരായ, നിഷ്പക്ഷമതികളായ, ന്യായാധിപന്മാർക്ക് അങ്ങനയേ വിധി പറയാനാവൂ എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഭരണാധികാരികളും നിയമപാലകരും, ഒരുപക്ഷേ, ചിലസമയങ്ങളിലെങ്കിലും നിയമനിർമ്മാണസഭകളും നിയമസാമാജികരായ ജനപ്രതിനിധികളും, തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം മറന്നുപോകുമ്പോൾ, നിയമവാഴ്ച ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാനും നീതി നടപ്പിലാക്കുവാനും നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉയർന്ന നീതിബോധവും കർത്തവ്യനിഷ്ഠയും കൈമുതലായുള്ള, പണത്തിനും മറ്റ് സ്വാധീനങ്ങൾക്കും വശംവദരാവാൻ സമ്മതമില്ലാത്ത, ഒരുപറ്റം ന്യായാധിപന്മാർ ഇന്നുമുണ്ട് എന്ന വസ്തുത, ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന് അഭിമാനത്തിന് വകനൽകുന്നതുതന്നെയാണ്. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, തങ്ങളുടെ എല്ലാ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കുടപിടിക്കുകയും കൂട്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, ഉന്നത ശ്രേണിയിൽ വിരാജിച്ച, ഒന്നോ അതിലധികമോ വിരമിച്ച ന്യായാധിപന്മാരുള്ളിടത്തോളംകാലം തങ്ങളുടെ ഏതു തെമ്മാടിത്തരത്തിനും ഇന്ത്യൻ നീതിന്യായ സംവിധാനം കൂട്ടുനിൽക്കും, അഥവാ കണ്ണടയ്ക്കും എന്നുള്ള വിമതരുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ തെറ്റിക്കുന്ന വിധിയായിരുന്നു 2024 മാർച്ച് പതിമൂന്നാം തീയതിയിലെ വിധി. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസവും ആചാരങ്ങളും ഭരണവും സംബന്ധിയായ കാര്യങ്ങളിൽ, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കാനൻനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അക്ഷരശ്ശ പാലിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അത് പാലിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ സിവിൾ കോടതികൾക്ക് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന അധികാരാവകാശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ടെന്നും നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ആരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നായാലും അത് അപലപനീയവും നിരോധിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണെന്നും, നിയമവാഴ്ച ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാനും നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിരോധിക്കുവാനും സിവിൾ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്നും, ഇന്ത്യയിലെ ഏത് പൗരനും ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 25 പ്രകാരമുള്ള മതസ്വാതന്ത്ര്യവും, അതിന്റെ ഭാഗമായുള്ള സ്വന്തം മതത്തിന്റെ നിയമപരമായ ആരാധനക്കുള്ള അവകാശം സാധിച്ചു കിട്ടുവാനുമായി ആ മതാധികാരികളെയോ, ആ മതത്തിനുള്ളിലെ ഭരണസംവിധാനങ്ങളെയോ, നീതിവ്യവസ്ഥകളെയോ മാത്രമല്ല സമീപിക്കാവുന്നത്, പ്രത്യുത, ഇന്ത്യൻ സിവിൾ കോടതികളെയുമാണ് എന്നും, യാതൊരു സംശയത്തിനും ഇടതരാത്ത രീതിയിൽ, വ്യക്തമായ വാദങ്ങളിലൂടെയും നിശിതമായ വിമർശനങ്ങളിലൂടെയും സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വിധിന്യായം എല്ലാ കത്തോലിക്കരും വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഈ ലേഖകനുണ്ടെങ്കിലും, പലവിധ കാരണങ്ങളാൽ, അതിന് കഴിയാതെവരുന്ന നിരവധിയായ വിശ്വാസികൾക്കും നിയമസേവകർക്കുംവേണ്ടി, ആ വിധിയിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടും വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ടും ഇങ്ങനെ ഒരു ലേഖനം എഴുതേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നുള്ള അടിയുറച്ച ബോദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുരുത്തിരിഞ്ഞതാണീ ലേഖനം.

പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം, പരാതിക്കാർക്കനുകൂലമായി പരാതി തീർത്തുകൊണ്ട്, പരാതിക്കാരുടെ ഇടവകപള്ളികളിൽ പള്ളി വികാരിയോ, വികാരിയുടെ കൂട്ടാളികളോ ജനാഭിമുഖ ബലിയർപ്പണം എന്ന ഓമനപ്പേരിലറിയപ്പെടുന്ന, സീറോ-മലബാർ സിനഡ് നിയമവിരുദ്ധമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച, വിശുദ്ധ കുർബാനയർപ്പണരീതി കോടതിയുടെ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം വിലക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് ലംഘിക്കുന്നത് ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമായതിനാൽ, ഇനിമുതൽ, ഉന്നത കോടതിയുടെ മറിച്ച് ഒരു ഉത്തരവ് ലഭിക്കുന്നതുവരെ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച പള്ളികളിൽ ഇതുവരെ നടന്നുവന്നിരുന്ന ജനാഭിമുഖകുർബാന സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ, കോടതിവിധിയിൽ പരാമർശിക്കാത്ത മറ്റ് ഇടവക ദേവാലയങ്ങളിലും മറ്റ് ബലിയർപ്പണവേദികളിലും നിയമവിരുദ്ധബലിയർപ്പണം തുടരുന്നത് ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം അനുസരിച്ച് ശിക്ഷാർഹമായ ഒരു കുറ്റം ആകുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, എറണാകുളം മുൻസിഫ് കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിലുള്ള മറ്റ് ഇടവകകളിലെ ഏതെങ്കിലും

ഒരു വിശ്വാസി ഇതുപോലൊരു വിധിക്കായി പ്രസ്തുത മുൻസിഫ് കോടതിയെ സമീപിക്കുന്ന പക്ഷം, ഈ വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കാലതാമസം കൂടാതെ, തത്തുല്യമായ വിധി അവർക്ക് സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ, പറവൂർ, പെരുമ്പാവൂർ, ചേർത്തല തുടങ്ങിയ മുൻസിഫ് കോടതികളിൽ തത്തുല്യമായ പരാതികൾ വന്നാൽ, ഇതേ വിധി തന്നെ കിട്ടണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ലതാനും. കാരണം, ഒരു മുൻസിഫ് കോടതിയുടെ വിധി, മറ്റൊരു മുൻസിഫ് കോടതിക്ക് ബാധകമല്ല എന്നതുതന്നെ. എന്നിരുന്നാലും, വളരെ വിശദമായ, വ്യക്തമായ വാദങ്ങളോടുകൂടിയ, ഈ വിധി, ദൂരെവ്യാപകമായ സ്വാധീനം, കത്തോലിക്കാസഭയും സിവിൾ കോടതികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ബന്ധങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, എല്ലാ മതവിശ്വാസികളും ഇന്ത്യൻ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥിതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽപ്പോലും വരുത്തുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത തള്ളിക്കളയാവുന്നതുമല്ല.

1) സിവിൾ കോടതി വിധി സഭയുടെ സ്വയം ഭരണാധികാരത്തിലുള്ള കൈകടത്തലല്ല

സിവിൾ കോടതിക്ക് ഒരു മതത്തിന്റെ വിശ്വാസവും ദൈവാരാധനയും ആചരണങ്ങളും സംബന്ധിയായ വിഷയങ്ങളിൽ ഇടപെടാനാവുമോ എന്നതായിരുന്നു പ്രസ്തുത കോടതി പരിഗണിച്ച അഞ്ച് വിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേത്. പ്രസ്തുത പരാതികളിൽ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയായ സീറോ-മലബാർ സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ട് മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ റാഫേൽ തട്ടിൽ പിതാവ് അതിനനുകൂലമായി നിലപാടെടുത്തപ്പോൾ, മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയായ എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരൂപതയുടെ അപ്പസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ മാർ ബോസ്കോ പുത്തൂർ പിതാവും നാലും അഞ്ചും ഏതിർകക്ഷികളായ പ്രസ്തുത ഇടവകകളും അവയുടെ വികാരിമാരും കോടതിക്ക് പരാതിക്കാരുന്നയിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ അവകാശമില്ല എന്നാണ് വാദിച്ചത്. പരാതിക്കാരുടെ അഭിഭാഷകർ, തങ്ങളുടെ പരാതിക്ക് ഉപോൽബലകമായി സുപ്രീം കോടതിയുടെ ഒരു വിധിന്യായവും (Most Reverend PMA Metropolitan and others etc., vs. Moran Mar Marthoma and another etc., AIR 1995 SC 2001) കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ മറ്റൊരു വിധിയും (Muhammed and others v. Moideen Hajee AIR 2000 Kerala) ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്, ആരാധനാസംബന്ധിയായ അവകാശം ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഭരണഘടനയുടെ 25-ാം അനുച്ഛേദ സംബന്ധിയായ അവകാശമായതിനാൽ തത്സംബന്ധിയായ പരാതികൾ തീർപ്പാക്കാൻ സിവിൾ കോടതികൾക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്നും എവിടെയൊക്കെ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 25-ഉം 26-ഉം അനുച്ഛേദത്തിന്റെ ലംഘനം ഉണ്ടാകുന്നുവോ, അവിടെയെല്ലാം സിവിൾ കോടതികൾക്ക് ഇടപെടാമെന്നുമുള്ള വാദങ്ങളാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ മുന്നോട്ടുവച്ചത്.

എന്നാൽ, ഇടവക വികാരിമാരുടെ അഭിഭാഷകരുടെ വാദം സുപ്രീം കോടതിയുടെ മറ്റൊരു വിധിന്യായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് (Sri Vari Dadda v. Thirumala Thirupathi Devasthanam SLP(C) 6554/2021) മതാരാധന സംബന്ധിയായ ആചാരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ വിധി പറയുവാൻ സിവിൾ കോടതികൾക്ക് അവകാശമില്ല എന്നുള്ളതും, അതുപോലെതന്നെ സുപ്രീം കോടതിയുടെ മറ്റൊരു വിധിയിൽ (Umansingh and others v. Kesari Mall and others 1970(3) SCC 831) പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളും ചടങ്ങുകളും (rituals and ceremonies) സംബന്ധിയായ കാര്യങ്ങളിൽ കോടതിക്ക് തീരുമാനമെടുക്കുവാനും ആവില്ല എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ആയിരുന്നു. അതിനോടൊപ്പം, പ്രസ്തുത അഭിഭാഷകർ കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ മറ്റൊരു വിധിയിലെ (Major Archbishop, Angamaly and others v. PA Lalan Tharakan and another 2014(2) KLT 791), "ഒരു അത്മായന് ദൈവാരാധന ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രാർത്ഥനാസംബന്ധിയായ കാര്യമോ കൂദാശ പരികർമ്മണ രീതിയോ ചോദ്യം ചെയ്യാനാവില്ല" (a member of the laity has no right to question a liturgical text or a format in which a sacrament is observed) എന്ന ഭാഗവും തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് ഉപോത്ബലകമായി ഉദ്ധരിക്കുകയുണ്ടായി.

രണ്ട് കക്ഷികളുടെയും വാദമുഖങ്ങൾ അപഗ്രഥിച്ച കോടതി, വികാരിമാരുടെ അഭിഭാഷകർ പരാമർശിച്ച സുപ്രീം കോടതി വിധികൾതന്നെ അപഗ്രഥിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ വിഷയത്തിൽ കോടതിയ്ക്ക് തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കാമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുകയാണുണ്ടായത്. തിരുമല ദേവസ്ഥാൻ സംബന്ധിയായ സുപ്രീം കോടതി വിധിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആചാരസംബന്ധിയായ കാര്യങ്ങളിൽ ദേവസ്ഥാനാണ് പരമാധികാരം എന്നാണ്. സുപ്രീം കോടതി, തത്സംബന്ധിയായ പരാതിയിൽ ഒരു വിധിന്യായത്തിലൂടെ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാതെ, ഈ വിഷയത്തിൽ കോടതിക്ക് ഇടപെടാനാവില്ല എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയല്ല. അതുപോലെ, പരാതിക്കാർ അവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതുപോലെ വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചുതരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയല്ല ചെയ്തത്; പ്രസ്തുത, പൗരസ്ത്യ കാനൻ നിയമം അനുശാസിക്കുന്നതുപോലെ, മാർപാപ്പയും മെത്രാൻസിനഡും തീരുമാനിച്ച് വിളംബരം ചെയ്ത് നടപ്പിലാക്കി

നൽകപ്പെട്ട നിയമമനുസരിച്ച് വിശുദ്ധ കുർബാനയർപ്പണം നടത്തിത്തരണം എന്നാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ ഈ ആവശ്യം സാധിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടത് കോടതിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. കോടതി ഇക്കാര്യത്തിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ, അത് പരാതിക്കാരുടെ ഭരണഘടനയുടെ 25-ാം അനുച്ഛേദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനമാകും. ഭരണഘടനാവകാശലംഘനങ്ങൾ എവിടെയൊക്കെയുണ്ടോ, അവിടെയെല്ലാം ഇടപെടാനുള്ള അവകാശവും കടമയും കോടതിക്കുണ്ട്. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം വളരെ വിശദമായി കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ വായിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ഇവിടെ പ്രസക്തമായ ഒരു കാര്യം, വിശുദ്ധ കുർബാന എങ്ങനെ അർപ്പിക്കണം എന്ന് കോടതി തീരുമാനം എടുത്തിട്ടില്ല എന്നതുതന്നെയാണ്. അതിലും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം, ഈ വിധിയോ, വിധിക്ക് ആധാരമായ പരാതിയോ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെപ്പറ്റിയായിരുന്നില്ല; പ്രത്യുത നിയമവാഴ്ചയെ പ്പറ്റിയായിരുന്നു എന്നതുതന്നെ. പരാതിക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ടത് നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ബലിയർപ്പണത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നതിനുള്ള തങ്ങളുടെ അവകാശം സാധിച്ചുകിട്ടണമെന്നും അതിന്റെ പ്രാരംഭപടിയായി നിയമവിരുദ്ധമായ ബലിയർപ്പണം നിരോധിക്കണമെന്നും മാത്രമായിരുന്നു. അല്ലാതെ, ഇടവക ദൈവാലയങ്ങൾ അടച്ചുപൂട്ടണമെന്നോ, ഇടവക പള്ളികളിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയർപ്പണം നിർത്തിവയ്ക്കണമെന്നോ ആയിരുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ, കോടതിവിധിയിലും, നിയമാനുസൃതമായ ബലിയർപ്പണം, ഇനിമുതൽ പ്രസ്തുത പള്ളികളിൽ നടത്തുവാൻ പാടില്ല എന്നല്ല; പ്രത്യുത, നിയമവിരുദ്ധമായ ജനാഭിമുഖബലിയർപ്പണം ഇനിമുതൽ പ്രസ്തുത പള്ളികളിൽ നടത്തുവാൻ പാടില്ല എന്ന് മാത്രമാണ്.

ഈ വിധി, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കാനൻ നിയമത്തെയും പരമാധികാരത്തെയും നിയമവ്യവസ്ഥയെയും പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ്. ലിറ്റർജി സംബന്ധിയായ കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം സീറോ-മലബാർ സഭയിൽ മാർപാപ്പയുടെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി മെത്രാൻ സിനഡിനാണ്. അല്ലാതെ വികാരിമാർക്കോ പാരീഷ് കൗൺസിലുകൾക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും ഭരണസമിതികൾക്കോ അല്ല. വികാരിമാരുടെ കർത്തവ്യം സിനഡ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ ലിറ്റർജി പരികർമ്മം ചെയ്യുക എന്നതുമാത്രം. നിയമമനുസരിച്ചുള്ള ദൈവാരാധനയിൽ പങ്കുചേരുവാൻ വിശ്വാസികൾക്ക് അവകാശമുള്ളപ്പോൾ, ആ അവകാശം അവർക്ക് നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് നിയമവിരുദ്ധ ബലിയർപ്പണം നടത്തുവാൻ വികാരിമാർക്കോ അവരുടെ കൂട്ടാളികൾക്കോ യാതൊരു അവകാശവുമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല; പ്രത്യുത, നിയമമനുസരിച്ച് ബലിയർപ്പണം നടത്തുവാൻ അവർക്ക് കടമയുണ്ടുതാനും. ഇക്കാര്യത്തിൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുവാൻ സിവിൾ കോടതികൾക്ക് അവകാശവും കടമയുമുണ്ട്. ഈ അവകാശം ഭരണഘടനയുടെ 25-ാം അനുച്ഛേദം സിവിൾ കോടതികൾക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്. ഇതും സുപ്രീം കോടതിയുടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിധികൾ ആവർത്തിച്ച് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

2. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പരാതിയിൽ കഴമ്പുണ്ട്

കോടതി രണ്ടാമതായി പരിഗണിച്ച വസ്തുത, പരാതിക്കാരുടെ പരാതിയിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കഴമ്പുണ്ടോ എന്നതായിരുന്നു (cf. വിധി, നം. 38, പേജ് 48). അതിനായി കോടതി, രണ്ട് കക്ഷികളുടെയും വാദങ്ങൾ വളരെ വിശദമായി അപഗ്രഥിക്കുന്നുണ്ട്. പരാതിക്കാർ സമർപ്പിച്ച തക്സയും തക്സക്ക് പൗരസ്ത്യ കാര്യാലയം മാർപാപ്പയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് നൽകിയ അംഗീകാരപത്രവും അതിനെത്തുടർന്ന് മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ആ കുർബാനക്രമം നടപ്പിൽ വരുത്തിയ ഡിക്രിയും (promulgation decree), അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പയുടെ കത്തും, മാർപാപ്പയുടെ ഡെലിഗേറ്റ് ആയ സിറിൽ വാസിൽ പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശവും മാർപാപ്പയുടെ വീഡിയോ സന്ദേശവും, അവസാനമായി 2024 ജനുവരി 13-ാം തീയതിയിലെ സിനഡ് പിതാക്കന്മാരുടെ ഏകകണ്ഠേനയുള്ള നിർദ്ദേശവും അത് രൂപതാംഗങ്ങൾക്കായി സ്വന്തം നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടി 2024 ജനുവരി 15-ാം തീയതി അയച്ചുകൊടുത്ത അപ്പസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ മാർ ബോസ്കോ പുത്തൂർ പിതാവിന്റെ നടപടിയും ഇതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യ കാനൻ നിയമത്തിലെ പ്രസക്തമായ കാനോനകളും രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ലിറ്റർജി സംബന്ധിയായ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനിലെ 22-ാം നമ്പറിന്റെ മൂന്നാം ഖണ്ഡികയും അപഗ്രഥിച്ച കോടതിക്ക് നിയമാനുസൃതമായ ബലിയർപ്പണരീതി ഏതെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അധികമൊന്നും ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടി വന്നില്ല എന്നതാണ് വസ്തുത. വിധിന്യായത്തിന്റെ 38 മുതൽ 56 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ, ഈ വിഷയത്തിൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുവാൻ കോടതിക്ക് അവകാശവും കടമയുമുണ്ട് എന്ന് അർത്ഥശങ്കയ്ക്കിടവരാത്ത രീതിയിൽ സമർത്ഥിച്ച കോടതി, തുടർന്നുവരുന്ന ഭാഗത്ത് (57-68, പേജുകൾ 66-83), സീറോ-മലബാർ സഭയിൽ ഒരേയൊരു ബലിയർപ്പണരീതിയെ നൈയാമികമായി നിലവിലുള്ളൂ

എന്നും ആ ബലിയർപ്പണരീതി, സീറോ-മലബാർ സഭയുടെയും കത്തോലിക്കാസഭയുടെയും പരമാധികാരത്താൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശമോ, അനുസരണക്കേടിലൂടെ കാലഹരണപ്പെട്ടതും നിരാകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ജനാഭിമുഖബലിയർപ്പണം തുടരുവാനോ അതിനായി വാദിക്കുവാനോപോലും സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ വൈദികർ തുടങ്ങി ഇടവക സമിതികൾ ഉൾപ്പെടെ ആർക്കും യാതൊരവകാശവുമില്ല എന്നും മാത്രമാണ് കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലും ഉത്തരവും.

മാർപാപ്പയുടെ പ്രതിനിധിയായ (papal delegate) സിറിൽ വാസിൽ പിതാവിന്റെ 2023 ഓഗസ്റ്റ് 17-ാം തീയതിയിലെ ഉത്തരവ് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്, സിനഡ് നിർദ്ദേശിച്ച രീതിയിലുള്ള കുർബാനയർപ്പണം സാധ്യമല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ, ബലിയർപ്പണം നിർത്തിവയ്ക്കണമെന്നും, ഇത് സംബന്ധിയായ അനുസരണക്കേട്, "പരിശുദ്ധ പിതാവിനോടുള്ള ബോധപൂർവകവും, വ്യക്തിപരവും, കുറ്റകരവുമായ അനുസരണക്കേട്" (... any disobedience to that order will be considered voluntary, personal and culpable disobedience to the Holy Father) ആയിരിക്കും എന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനം വിധിന്യായം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു (പേജ് 70).

നവീകരിച്ച തക്സയും അതിലെ 50:50 അനുപാതത്തിലുള്ള അർപ്പണരീതിയും അംഗീകരിച്ച സിനഡിന്റെ സമ്മേളനത്തിൽ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ലംഘനം ഉണ്ടായി എന്നുള്ള വാദം, അത് ചോദ്യം ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം വൈദികർക്കോ മറ്റ് വിശ്വാസികൾക്കോ ഇല്ല എന്ന മറുപടിയോടുകൂടി അർഹിക്കുന്ന അവജ്ഞയോടെ കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെയാണ്, എങ്ങോട്ട് തിരിയണം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ വിശ്വാസസംബന്ധിയായതല്ല എന്നും അതിനാൽത്തന്നെ തത്സംബന്ധിയായ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസിക്ക് യാതൊരു അവകാശവുമില്ല; പ്രത്യുത, ബലിയർപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതന് നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ച് ചെയ്യാവുന്നതേയുള്ളൂ എന്നുമുള്ള വികാരിമാരുടെ വാദവും. വിശ്വാസിയുടെ അവകാശം നിയമപ്രകാരമുള്ള ദൈവാരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുവാനുള്ളതാണ്. നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആചാരങ്ങളും നിബന്ധനകളും പാലിച്ചുകൊണ്ട് ബലിയർപ്പണം നടത്തുമ്പോൾ മാത്രമേ അത് നൈയാമികമായ ബലിയർപ്പണമാവുകയുള്ളൂ. നിയമലംഘനത്തിലൂടെയുള്ള ഒരു ദൈവാരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് വിശ്വാസിക്ക് മാനസികസംഘർഷത്തിനും മനസ്സാക്ഷിക്കുത്തിനും കാരണമാകും. ശരിയായ മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവർക്കാർക്കും അനാവശ്യമായ നിയമലംഘനത്തിന് കൂട്ടുനിൽക്കുവാനാകില്ല. അതിനാൽ, പരാതിക്കാരുടെ പരാതി പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ന്യായവും കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുമാണ് എന്നതാണ് കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ.

സീറോ-മലബാർ സഭ കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ഒരു സ്വയാധികാര സഭയാണെന്നും ഈ സഭാധികാരികൾക്ക് നിയമലംഘകരെ നിലയ്ക്ക് നിർത്തുവാനും തിരുത്തുവാനും ശിക്ഷിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരമുണ്ടെന്നും കോടതിക്ക് മനസ്സിലായതായി കോടതി വിധിയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, സഭാധികാരികൾ തങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം നിർവഹിക്കുന്നതിൽ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിൽ, പരാതിക്കാരുടെ ന്യായമായ ആവശ്യം സാധിച്ച് കിട്ടുന്നതിനായി അവർ സിവിൾ കോടതിയെ സമീപിച്ചപ്പോൾ, സിവിൾ കോടതി അവരെ കൈവിടുന്നത് ശരിയല്ല എന്ന ബോധ്യമാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് അനുകൂലമായി വിധി പ്രസ്താവിക്കാൻ കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന് വിധി വാചകങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്.

3. ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല

വിമത വികാരിമാരുടെ മറ്റൊരു വാദം, വിശുദ്ധ കുർബാനയർപ്പണ രീതി സംബന്ധിച്ച് ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതായിരുന്നു. കോതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ 60-ാം നമ്പരിൽ (പേജ് 71-72), കോടതി ഈ വാദം വിശകലനം ചെയ്തിട്ട് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന തീരുമാനം ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല; പ്രത്യുത, അദ്ദേഹം വളരെയധികം പഠിച്ച ശേഷമാണ് എറണാകുളം- അങ്കമാലി അതിരൂപതാംഗങ്ങൾക്കായി വീഡിയോ സന്ദേശം നൽകിയത് എന്നാണ്. ആ വീഡിയോ സന്ദേശത്തിൽ മാർപാപ്പയുടെ രോദനം കാണാനാകും എന്നാണ് കോടതിയുടെ വിലയിരുത്തൽ. വിധിയിലെ പ്രസക്തഭാഗം ഇങ്ങനെയാണ്: "The lamentation of the Pope can be seen in the words therein. The passionate and emotional appeal underlining the importance of unity and disobedience of the Christian Community can be seen there. He has stated that the Church is a communion. If there is no communion, then there is no Church. It would be a sect. He is sorry for those who have been pressing the clergy and laity to

disobey and oppose the decision of the Synod. He continues to lament that it is only worldly reasons that prompt some people to deviate from the right path. He has made clear that nobody should have any doubt about what the Pope thinks. His Holiness exhorts the clergy no to separate themselves from the journey of the Church and to walk with the Synod and put it to practice. Hence it can be seen that the Pope is fully aware and is in the know of whatever is happening in the Archeparchy of Ernakulam-Angamaly. The contention of some respondents that His Holiness, the Pope was misrepresented, mislead and made to yield to the pressure of some vested interests falls flat in the face of this message of the Pope..."

4. പരാജയപ്പെട്ട സഭാ നേതൃത്വം

മുൻസിഫ് കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ സീറോ-മലബാർ സഭാതലവനെ നിശിതമായി വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിധിന്യായത്തിന്റെ 62-ാം ഖണ്ഡികയിൽ (പേജ് 74-76), കോടതി മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് വിമതരെ നേർവഴിക്ക് കൊണ്ടുവരുവാനോ നിയന്ത്രിക്കുവാനോ പരാജയപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ചെകുത്താനും ആഴക്കടലിനും നടുക്ക് അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ് (between the devil and the deep sea). വിമതരുടെ നിയമലംഘനങ്ങളെ മുളയിലെ നുള്ളേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും അവർക്ക് പുറത്തേക്കുള്ള വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും, അതിലെ അധികാരികളുടെ പരാജയം സഭയ്ക്കകത്ത് പ്രതിസന്ധിക്ക് കാരണമായി എന്നതുമാണ് കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ. നിയമ ലംഘകരായ വൈദികർക്ക് ഇടവകയിൽ ജോലി ചെയ്യുവാൻ യാതൊരു അവകാശവുമില്ലായെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ അധികാരാവകാശങ്ങൾ സ്വയം ഉപേക്ഷിച്ചതായി കരുതേണ്ടതാണെന്നുമാണ് കോടതിയുടെ നിഗമനം (They forfeit their right to minister in the Parishes). അതോടൊപ്പം തന്നെ, കോടതി അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം, തിരുപ്പട്ടസമയത്തെ അനുസരണവ്രതത്തിനുശേഷം നിയമം ലംഘിച്ചുള്ള വിശുദ്ധ കുർബാനയർപ്പണത്തിന് യാതൊരു അവകാശവും ഒരു വൈദികനും ഇല്ല എന്നതാണ് (Those who have taken a vow at the time of their sacred ordination, having failed to obey the directives and decree of the hierarchical authorities in the Church have no right to continue with the mode of Qurbana at their choice and free will).

എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരൂപതയിലെ പല ഇടവകകളിലും വൈദികരിലും കാണപ്പെടുന്ന അനുസരണക്കേട് ആഴമായ രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണെ (It is symptomatic of a deeper malaise) ന്നാണ് കോടതിയുടെ വിലയിരുത്തൽ. വിധിന്യായത്തിന്റെ 63-ാം ഖണ്ഡികയിൽ കോടതി ഇക്കാര്യം വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്ന വൈദികരെയും അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാനോ നിലയ്ക്കുനിർത്തുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം തന്നെ ഇളക്കുന്ന അധികാരികളുടെ നിഷ്ക്രിയതയെയും കഠിനമായി കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ മുപ്പത്തിയഞ്ച് രൂപതകളിൽ മുപ്പത്തിനാല് രൂപതകളും യാതൊരു പിറുപിറുപ്പും കൂടാതെ അനുസരിച്ച് നടപ്പിലാക്കിയ കുർബാനയർപ്പണരീതി, തങ്ങളുടെ അതിരൂപതയിലുള്ള ഇടവകകളിൽ നടപ്പിലാക്കില്ല എന്ന് വാശിപിടിക്കുന്നതെന്തിനെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല എന്നാണ് കോടതി പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നത്. വിമതർ തങ്ങളെ ആർക്കും ഒരു ചുക്കും ചെയ്യാനാവില്ല എന്ന ഔദ്ധത്യം നിറഞ്ഞവരും ഒരു ശിക്ഷയും തങ്ങൾക്കുണ്ടാവില്ല എന്ന തോന്നലിൽ ജീവിക്കുന്നവരുമാണ് എന്നാണ് കോടതിയുടെ വിലയിരുത്തൽ (... seemingly under the impression and arrogance that they can defy the ecclesiastical authorities with impunity and go away scot free: page 76-77).

കോടതിയുടെ ഏറ്റവും നിശിതമായ വിമർശനത്തിന് വിധേയനായ അധികാരി എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരൂപതയുടെ അപ്പസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ആയ മാർ ബോസ്കോ പുത്തൂർ പിതാവാണ്. സിനഡിനോടൊപ്പം ഒപ്പിട്ട് നൈയാമിക ബലിയർപ്പണം എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരൂപതയിൽ മുഴുവനായും നടപ്പിലാക്കണമെന്ന് കൽപ്പന നൽകിയ അദ്ദേഹം, കോടതിയിൽ വാദിച്ചത് പരാതിക്കാർക്ക് നൈയാമിക ബലിയർപ്പണം നടപ്പിലാക്കിക്കിട്ടണമെന്ന് പറയുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നും കോടതിക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ ഇടപെടാനാവില്ല എന്നുമായിരുന്നു. ഇത് അമ്പരപ്പിക്കുന്നതും അപലപനീയവുമായ ഇരട്ടത്താപ്പ് ആണെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കോടതിയുടെ വിമർശനാത്മകമായ വിലയിരുത്തൽ (നമ്പർ 64, പേജ് 77-78) കോടതി ഉപസംഹരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം മുയലിനോടൊപ്പം ഓടുകയും വേട്ടക്കാർക്കൊപ്പം വേട്ടയാടുകയും ചെയ്യുന്ന ഇരട്ടത്താപ്പിന്റെയും ഉപജാപത്തിന്റെയും സ്വഭാവം

കാണിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് (Needless to say, his action amounts to running with the hare and hunting with the hount, smacking of double speak and subterfuge). കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വൈദികമേൽശ്രേഷ്ഠനെതിരെ ലോകത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കോടതി എന്നെങ്കിലും ഇതിലും കഠിനമായ ഒരു വിമർശനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളുന്ന ഉപദേശകരോ, നിയമത്തിന്റെ നൂലാമാലകൾ അറിയാവുന്ന അഭിഭാഷകരോ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാനില്ലാതെ പോയതാണോ, അതെയോ വിമതവൈദികരുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹവാസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളെ അന്ധമാക്കിയതാണോ ഇത്തരത്തിൽ ഒരു വിമർശനമേറ്റുവാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് ഇടവരുവാനിടയാക്കിയതെന്ന് സംശയിച്ചുപോകുന്നു. ഏതായാലും കോടതിവിധിയുടെ വിമർശനത്തിന്റെ മൂർച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. 2024 മാർച്ച് 15-ാം തീയതി തത്തുല്യമായ ഒരു കേസിൽ ചേർത്തല മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച മറുപടി സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പരാതിക്കാരുടെ വാദം ശരിയാണെന്നും അതിനാൽ അവർക്കനുകൂലമായി കോടതിവിധിയുണ്ടാകണമെന്നുമാണ് (I.A. No. 1/2024 in O.S. No. 150/2024).

5. കറുത്ത ആടുകളെ സഭാനേതൃത്വം നേർവഴിക്ക് നയിക്കണം

സിനഡിന്റെ തീരുമാനം അനുസരിക്കുവാനും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും വിസമ്മതിക്കുന്ന വികാരിമാർ ക്ഷമിക്കപ്പെടാനാവാത്ത ധിക്കാരപരവും അച്ചടക്കമില്ലാത്തതും അനുസരണക്കേടിന്റേതുമായ പ്രവർത്തികളിലാണ് ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അത് സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയോ, നിയമസംഹിതയുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു രീതിയിലും പൊറുക്കാനാവാത്തതാണെന്നും കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്നു (The Vicars who refuse to obey and comply with the Synodal decision as approved by the Holy See are committing unpardanable acts of defiance, indiscipline and disobedience which according to the tenets and prescriptions of the Church cannot be brooked at any rate: പേജ് 80). തുടർന്ന്, പരാതിക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ മാറ്റം വരുത്താൻ പറ്റാത്തതാ (non negotiable) ണെന്ന് വിലയിരുത്തുന്ന കോടതി നേർവഴിയിൽനിന്ന് മാറിയ അജഗണത്തിലെ കറുത്ത ആടുകളെ ഇടയന്മാർ നേർവഴിക്ക് നയിക്കേണ്ടതാണെന്നുകൂടി പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നുണ്ട് (The black sheep in the flock who deviate have to be guided into the right path by the shepherds).

ഉപസംഹാരം

താന്തോന്നികളായ വൈദികർക്ക് അനുസരിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല എന്നും ഇടവകകൾക്കും വികാരിമാർക്കും സീറോ-മലബാർ സഭയിൽനിന്നും പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമായി യാതൊരു അസ്ഥിത്വവുമില്ലെന്നും അവരെ നിയമവിരുദ്ധമായ കുർബാനയർപ്പണത്തിൽ നിന്നും തടയണമെന്നും വിധിന്യായത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഈ കോടതിവിധി (The devient priests, herein the Vicars have no other go, but to obey. The parishes and the Vicars have no existence independent and separate from the Syro-Malabar Church and from the Holy See. They have to be restrained from conducting illicit Qurbana in the Parishes under the Ernakulam-Angamaly) സംശയാതീതമായി വ്യക്തമാക്കുന്ന കാര്യം ഒരു കോടതിക്കും നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല എന്നതാണ്. ഏതായാലും സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ ഏകീകൃത ബലിയർപ്പണ രീതി എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരൂപതയിലും നടപ്പിലാക്കുവാൻ ഈ വിധി ഇടവരുത്തുമോ എന്ന് കാലം തെളിയിക്കും എന്ന് മാത്രമേ പറയാനാവൂ. നിയമവിരുദ്ധമായി ബലിയർപ്പണം നടത്തുന്ന എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരൂപതയിലെ വൈദികർ കോടതിവിധിയുടെ ഉപസംഹാരത്തിലെ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രണ്ട് വാചകങ്ങളെങ്കിലും വായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആശിച്ചു പോകുന്നു: "They shall show the wisdom and sagacity on the basis of their sacred ordination to toe in line, which is the only legal and legitimate practice in the church... Unnecessary obstinacy and egoism on the part of the Vicars shall go and saner and wiser elements in the community may step in with good counsels to put things in perspective and restore peace, coherence and unity and discipline in the community and society" (no. 67, പേജ് 82-83).